

21. december 2010

Forslag

til

Lov om ændring af lov om godskørsel og lov om buskørsel¹

(Vejtransportpakken)

§ 1

I lov om godskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 8. september 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 1 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

”Stk. 2. Udøvelse af godskørselserhvervet reguleres af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF (herefter forordning nr. 1071/2009).”
Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

2. § 3 affattes således:

”§ 3. Tilladelse i henhold til § 1, stk. 1, kan meddeles en virksomhed, der foruden de krav, der følger af artikel 3 i forordning nr. 1071/2009, opfylder følgende:

- 1) hverken har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs,
- 2) ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover, og
- 3) gør det antageligt, at den vil kunne udøve virksomheden på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Stk. 2. Der kan under de i stk. 1 nævnte betingelser meddeles tilladelse til andre her i landet hjemmehørende selskaber med begrænset ansvar, kommanditselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde og andre selvejende institutioner. Der kan ligeledes meddeles tilladelse til offentlige myndigheder og virksomheder.

¹ I loven er medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF (EU-Tidende 2009 nr. L 300, side 51). Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

Stk. 3. Filialer af udenlandske selskaber m.v. af den i stk. 1 og 2 nævnte art kan meddeles tilladelse, såfremt dette er hjemlet i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af transportministeren.

Stk. 4. Ved vurderingen af, om virksomheden, der drives i selskabsform, opfylder betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 3, kan der indgå oplysninger om, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen eller andre personer med væsentlige interesser i selskabet inden for de seneste 5 år

- 1) er blevet nægtet godkendelse som transportleder eller har fået tilbagekaldt en godkendelse som transportleder af en virksomhed med en tilladelse i henhold til denne lov, lov om buskørsel, lov om taxikørsel eller forskrifter fastsat i medfør heraf eller
- 2) har været godkendt som transportleder af eller har haft væsentlige interesser i en gods- eller buskørselsvirksomhed, der
 - a) er blevet nægtet udstedelse af eller har fået tilbagekaldt en tilladelse i medfør af bestemmelser i denne lov, lov om buskørsel, lov om taxikørsel eller forskrifter fastsat i medfør heraf,
 - b) i forbindelse med udførelse af godskørselsvirksomhed groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser omfattet af § 12, stk. 1, nr. 1, litra a-g, eller
 - c) har eller har haft økonomiske vanskeligheder, som kan tilskrives forhold, som de pågældende har været ansvarlige for.”

3. § 4 affattes således:

”§ 4. Virksomhedens transportleder skal foruden de krav, der følger af artikel 4 i forordning nr. 1071/2009, opfylde følgende:

- 1) være myndig og ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 2) hverken have anmeldt betalingsstandsning eller være under konkurs,
- 3) ikke have betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover,
- 4) ikke være dømt for strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed, jf. straffelovens § 78, stk. 2, og
- 5) gøre det antageligt, at vedkommende vil kunne udøve virksomheden på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.”

4. I § 5 udgår: ”, jf. § 3”.

5. I § 6 a, stk. 1, udgår: ”eller § 4, stk. 1, 3 og 4,”.

6. I § 6 a, stk. 2 og 3, udgår: ”og § 4, stk. 1, 3 og 4,”.

7. I § 8, stk. 1, ændres ”§ 4, stk. 1, 3 og 4, om godkendelse som ansvarlig leder i et selskab m.v. efter § 4, stk. 2,” til: ”godkendelse som transportleder i en virksomhed”, og ”efter § 12, stk. 1-4” udgår.

8. I § 8, stk. 3, ændres ”§ 1, stk. 2, nr. 1” til: ” § 1, stk. 3, nr. 1”.

9. § 11 affattes således:

”§ 11. Et motorkøretøj eller vogntog, hvis tilladte totalvægt overstiger 3,5 tons, skal, såfremt det anvendes til firmakørsel, anmeldes til Skat, medmindre brugeren har tilladelse i henhold til § 1, stk. 1. Transportministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte regler herom.”

10. I overskriften før § 12 udgår: ”og bortfald af tilladelser m.v.”

11. § 12 affattes således:

”§ 12. En tilladelse udstedt i medfør § 1, stk. 1, kan foruden de i artikel 13 i forordning nr. 1071/2009 nævnte tilfælde, tilbagekaldes, hvis indehaveren

- 1) må antages ikke længere at opfylde betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 3, som følge af, at vedkommende i forbindelse med udførelse af erhvervet groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i
 - a) denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf,
 - b) færdselslovgivningens bestemmelser om hastighed, kørsel uden kørekort, køretøjers indretning, udstyr og tilbehør, anbringelse af gods, transport af farligt gods, køretøjers største tilladte totalvægt samt køre- og hviletid,
 - c) lovgivningen om euforiserende stoffer eller narkotikahandel,
 - d) miljølovgivningens bestemmelser om beskyttelse af jord samt grund- og overfladevand og om frembringelse, opbevaring, behandling eller bortskaffelse af affald,
 - e) skatte- og afgiftslovgivningen,
 - f) lovgivningen om beskyttelse af dyr under transport,
 - g) lovgivningen om menneskesmugling eller menneskehandel, eller
- 2) har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. og derover.

Stk. 2. En tilladelse udstedt i medfør § 1, stk. 1, kan tilbagekaldes, hvis en fører eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, i forbindelse med udførelse af hvervet gentagne gange groft har overtrådt bestemmelser omfattet af stk. 1, nr. 1, og det som følge heraf må antages, at indehaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. En godkendelse som transportleder, jf. § 4, stk. 1, kan tilbagekaldes under de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte betingelser.

Stk. 4. En tilladelse til godskørsel for fremmed regning eller en godkendelse som transportleder af en virksomhed kan i tilfælde, som ikke er omfattet af stk. 1 eller 2, tilbagekaldes, hvis betingelserne for udstedelse eller en godkendelse ikke længere er til stede.

Stk. 5. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 3, nr. 1, kan tilbagekaldes, hvis indehaveren groft eller gentagne gange har overtrådt vilkårene for tilladelsen, eller såfremt en fører eller en anden, der optræder i virksomhedens interesse, gentagne gange groft har overtrådt vilkårene for tilladelsen.

Stk. 6. En tilladelse, der er udstedt i medfør af § 1, stk. 3, nr. 1, tilbagekaldes, hvis virksomhedens tilladelse udstedt i medfør § 1, stk. 1, tilbagekaldes efter stk. 1-4 eller artikel 13 eller nægtes fornyet på grund af, at virksomheden eller transportlederen ikke længere opfylder betingelserne i § 3 henholdsvis § 4.”

12. § 13 affattes således:

”§ 13. En afgørelse om tilbagekaldelse efter artikel 13 i forordning nr. 1071/2009 eller denne lovs § 12 kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning om indbringelse af en afgørelse efter artikel 13, jf. artikel 3, nr. 1, litra a, c og d, § 12, stk. 1, nr. 2, § 12, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 2, § 12, stk. 4, eller § 12, stk. 5, skal inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt indehaveren af tilladelsen eller godkendelsen, fremsættes over for Trafikstyrelsen, der anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former. En afgørelse om tilbagekaldelse efter artikel 13, jf. art. 3, nr. 1, litra b, § 12, stk. 1, nr. 1, § 12, stk. 2, eller § 12, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, skal på begæring af indehaveren af tilladelsen eller godkendelsen indbringes for domstolene af anklagemyndigheden efter fremgangsmåden i straffelovens § 78, stk. 3, og sagen behandles i disse tilfælde i strafferetsplejens former.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, 1. og 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse for afgørelse om, at en tilladelse ikke kan fornyes på grund af, at virksomheden ikke længere opfylder betingelsen i § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller transportlederen ikke længere opfylder betingelsen i § 4, nr. 3 eller 5. Bestemmelsen i stk. 1, 1. og 3., pkt. finder tilsvarende anvendelse for afgørelse om, at en tilladelse ikke kan fornyes på grund af, at virksomheden eller transportlederen ikke længere opfylder betingelsen i artikel 3, nr. 1, litra b.

Stk. 3. Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse eller nægtelse af fornyelse ifølge artikel 13, jf. artikel 3, nr. 1, litra a, c og d, § 12, stk. 1, nr. 2, § 12, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 2, § 13, stk. 2, jf. § 3, stk. 1, nr. 2, og § 13, stk. 2, jf. § 4, nr. 3, har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve den virksomhed, tilladelsen eller godkendelsen vedrører. Ankes en dom, hvorved tilbagekaldelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at vognmandsvirksomheden ikke må udøves under ankesagens behandling.

Stk. 4. Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse eller nægtelse af fornyelse ifølge artikel 13, jf. artikel 3, nr. 1, litra b, § 12, stk. 1, nr. 1, § 12, stk. 2, § 12, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, § 12, stk. 4, § 12, stk. 5, § 13, stk. 2, jf. § 3, stk. 1, nr. 3, og § 13, stk. 2, jf. § 4, nr. 5, har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve den virksomhed, tilladelsen eller godkendelsen vedrører. Hvis tilbagekaldelsen findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Stk. 5. En tilbagekaldelse efter artikel 13 eller § 12 kan til enhver tid efter ansøgning ophæves af den myndighed, der har truffet afgørelse om tilbagekaldelse. En ansøgning herom kan dog kun indgives med 1 års mellemrum. Hvis ansøgningen afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt der er forløbet mindst 5 år efter tilbagekaldelsen og mindst 2 år efter, at ophævelse senest er nægtet ved dom. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.”

13. § 14 ophæves.

14. I § 15 ændres ”tilbagekaldt, frakendt eller bortfaldet,” til: ”tilbagekaldt,”.

15. I § 17, stk. 1, nr. 1, ændres ”§ 1, stk. 1 og 2” til: ”§ 1, stk. 1 og 3”, og ”§ 4, stk. 2, 1. pkt.,” udgår.

§ 2

I lov om buskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 1087 af 8. september 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

”Stk. 2. Udøvelse af buskørselserhvervet reguleres af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF (herefter forordning nr. 1071/2009).”

Stk. 2-3 bliver herefter stk. 3-4.

2. I § 2 a, stk. 1, ændres ”§ 13, stk. 1, 3 og 4, til udlejning m.v. efter § 1 a, om godkendelse som ansvarlig leder i et selskab m.v. efter § 13, stk. 2,” til: ” til udlejning m.v. efter § 1 a, om godkendelse som transportleder i en virksomhed”, og ”efter § 14, stk. 1-4 og 6” udgår.

3. I § 2 a, stk. 3, ændres ”§ 1, stk. 2, nr. 1” til: ” § 1, stk. 3, nr. 1”.

4. I § 9, stk. 1, udgår: ”eller § 13, stk. 1, 3 og 4,”.

5. I § 9, stk. 2 og 3, udgår: ”og § 13, stk. 1, 3 og 4,”.

6. Overskriften før § 12 ændres til: Betingelser for meddelelse af tilladelse til erhvervmæssig personbefordring.

7. § 12 affattes således:

”§ 12. Tilladelse i henhold til § 1, stk. 1, kan meddeles en virksomhed, der foruden de krav, der følger af artikel 3 i forordning nr. 1071/2009, opfylder følgende:

- 1) hverken har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs,
- 2) ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover, og
- 3) gør det antageligt, at den vil kunne udøve virksomheden på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Stk. 2. Der kan under de i stk. 1 nævnte betingelser meddeles tilladelse til andre her i landet hjemmehørende selskaber med begrænset ansvar, kommanditselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde og andre selvejende institutioner. Der kan ligeledes meddeles tilladelse til offentlige myndigheder og virksomheder.

Stk. 3. Filialer af udenlandske selskaber m.v. af den i stk. 1 og 2 nævnte art kan meddeles tilladelse, såfremt dette følger af international aftale eller ved regler fastsat af transportministeren.

Stk. 4. Ved vurderingen af, om en virksomhed, der drives i selskabsform, opfylder betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 3, kan der indgå oplysninger om, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen eller andre personer med væsentlige interesser i selskabet inden for de seneste 5 år

- 1) er blevet nægtet godkendelse som transportleder eller har fået tilbagekaldt en godkendelse som transportleder af en virksomhed med en tilladelse i henhold til denne lov, lov om godskørsel, lov om taxikørsel eller forskrifter fastsat i medfør heraf eller
- 2) har været godkendt som transportleder i eller har haft væsentlige interesser i en bus- eller godskørselsvirksomhed, der
 - a) er blevet nægtet udstedelse af eller har fået tilbagekaldt en tilladelse i medfør af bestemmelser i denne lov, lov om godskørsel, lov om taxikørsel eller forskrifter fastsat i medfør heraf,
 - b) i forbindelse med udførelse af erhvervsmæssig personbefordring eller udlejning m.v. groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser omfattet af § 14, stk. 1, nr. 1, litra a-f, eller
 - c) har eller har haft økonomiske vanskeligheder, som kan tilskrives forhold, som de pågældende har været ansvarlige for.”

8. § 13 affattes således:

”§ 13. Virksomhedens transportleder skal foruden de krav, der følger af artikel 4 i forordning nr. 1071/2009, opfylde følgende:

- 1) være myndig og ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 2) hverken have anmeldt betalingsstandsning eller være under konkurs,
- 3) ikke have betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover,
- 4) ikke være dømt for strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed, jf. straffelovens § 78, stk. 2, og
- 5) gøre det antageligt, at vedkommende vil kunne udøve virksomheden på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.”

9. Efter § 13 og før kapitel 4 a indsættes:

”Betingelser for meddelelse af tilladelse til busudlejning m.v.

§ 13 a. Tilladelse til busudlejning m.v., jf. § 1 a, kan meddeles en virksomhed, der foruden betingelserne i § 12, nr. 1-3, opfylder følgende:

- 1) har forretningssted her i landet og
 - 2) har økonomisk grundlag for at drive virksomheden forretningsmæssigt forsvarligt.
- Stk. 2. § 12, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse på disse virksomheder.

§ 13 b. Virksomheden skal have ansat en transportleder, der vedvarende og faktisk skal forestå virksomhedens busudlejning. Denne skal foruden betingelserne i § 13, stk. 1, nr. 1-5, opfylde følgende:

- 1) have bopæl i Fællesskabet og
- 2) i faglig henseende være kvalificeret til at drive busudlejning.”

10. § 14 affattes således:

”§ 14. En tilladelse udstedt i medfør § 1, stk. 1, kan foruden de i artikel 13 i forordning nr. 1071/2009 nævnte tilfælde, tilbagekaldes, hvis indehaveren

- 1) må antages ikke længere at opfylde betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 3, som følge af, at vedkommende i forbindelse med udførelse af erhvervet groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i
 - a) denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf,
 - b) færdselslovgivningen om hastighed, kørsel uden kørekort, køretøjers indretning, udstyr og tilbehør, anbringelse af passagerer eller gods og køre- og hviletid,
 - c) lovgivningen om euforiserende stoffer eller narkotikahandel,
 - d) miljølovgivningens bestemmelser om beskyttelse af jord samt grund- og overfladevand og om frembringelse, opbevaring, behandling eller bortskaffelse af affald,
 - e) skatte- og afgiftslovgivningen,
 - f) lovgivningen om menneskesmugling eller menneskehandel, eller
- 2) har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. og derover.

Stk. 2. En tilladelse udstedt i medfør § 1, stk. 1, kan tilbagekaldes, hvis en fører eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, i forbindelse med udførelse af hvervet gentagne gange groft har overtrådt bestemmelser omfattet af stk. 1, nr. 1, og det som følge heraf må antages, at indehaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. En godkendelse som transportleder, jf. § 13, stk. 1, kan tilbagekaldes under de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte betingelser.

Stk. 4. En tilladelse til erhvervsmæssig personbefordring eller en godkendelse som transportleder af en virksomhed kan i tilfælde, som ikke er omfattet af stk. 1 eller 2, tilbagekaldes, hvis betingelserne for udstedelse eller en godkendelse ikke længere er til stede.

Stk. 5. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 3, nr. 1, kan tilbagekaldes, hvis indehaveren groft eller gentagne gange har overtrådt vilkårene for tilladelsen, eller såfremt en fører eller en anden, der optræder i virksomhedens interesse, gentagne gange groft har overtrådt vilkårene for tilladelsen.

Stk. 6. En tilladelse, der er udstedt i medfør af § 1, stk. 3, nr. 1, tilbagekaldes, hvis virksomhedens tilladelse udstedt i medfør § 1, stk. 1, tilbagekaldes efter stk. 1-4 eller artikel 13 eller nægtes fornyet på grund af, at virksomheden eller transportlederen ikke længere opfylder betingelserne i § 12 henholdsvis § 13.”

11. Efter § 14 indsættes:

”§ 14 a. En tilladelse til busudlejning m.v. efter § 1 a kan tilbagekaldes, hvis indehaveren

- 1) må antages ikke længere at opfylde betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 3, som følge af, at vedkommende i forbindelse med udførelse af erhvervet groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i
 - a) denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf,
 - b) færdselslovgivningen om køretøjers indretning, udstyr og tilbehør,
 - c) miljølovgivningens bestemmelser om beskyttelse af jord samt grund- og overfladevand og om frembringelse, opbevaring, behandling eller bortskaffelse af affald,
 - d) skatte- og afgiftslovgivningen, eller
- 2) har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 100.000 kr. og derover.

Stk. 2. En godkendelse som transportleder af en virksomhed, der har tilladelse til busudlejning m.v. efter § 1 a, kan tilbagekaldes under de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte betingelser.

Stk. 3. En tilladelse til busudlejning m.v. eller en godkendelse som transportleder af en virksomhed kan i tilfælde, som ikke er omfattet af stk. 1 eller 2 eller bestemmelsen om bortfald i § 16, stk. 1, tilbagekaldes, hvis betingelserne for udstedelse af en tilladelse eller en godkendelse ikke længere er til stede.

Stk. 4. En tilladelse til busudlejning m.v. kan tilbagekaldes, hvis en ansat eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, i forbindelse med udførelse af hvervet gentagne gange groft har overtrådt bestemmelser omfattet af stk. 1, og hvis det som følge heraf må antages, at indehaveren ikke længere opfylder betingelserne i § 13 a, jf. § 12, stk. 1, nr. 3.

Stk. 5. Tilbagekaldelse af en tilladelse eller tilbagekaldelse af en godkendelse som transportleder af en virksomhed sker på tid fra 1 til 5 år eller indtil videre.”

§ 14 a bliver herefter § 14 b.

12. § 15 affattes således:

”§ 15. En afgørelse om tilbagekaldelse efter artikel 13 i forordning nr. 1071/2009 eller denne lovs § 14 kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning om indbringelse af en afgørelse om tilbagekaldelse efter artikel 13, jf. artikel 3, nr. 1, litra a, c og d, § 14, stk. 1, nr. 2, § 14, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 2, § 14, stk. 4 og 5, eller § 14 a, stk. 1, nr. 2, og § 14 a, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 2, skal inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt indehaveren af tilladelsen eller godkendelsen, fremsættes over for Trafikstyrelsen, der anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former. En afgørelse om tilbagekaldelse efter artikel 13, jf. artikel 3, nr. 1, litra b, § 14, stk. 1, nr. 1, § 14, stk. 2, § 14, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, § 14 a, stk. 1, nr. 1, eller § 14 a, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, skal på begæring af indehaveren af tilladelsen eller godkendelsen indbringes for domstolene af anklagemyndigheden efter fremgangsmåden i straffelovens § 78, stk. 3, og sagen behandles i disse tilfælde i strafferetsplejens former.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, 1. og 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse for afgørelse om, at en tilladelse ikke kan fornyes på grund af, at virksomheden ikke længere opfylder betingelserne i § 12, stk. 1, nr. 2 og 3, eller § 13 a, jf. § 12, stk. 1, nr. 2 og 3, eller transportlederen ikke længere opfylder betingelserne i § 13, nr. 3 og 5, eller § 13 b, jf. § 13, nr. 3 og 5. Bestemmelsen i stk. 1, 1. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse for afgørelse om, at en tilladelse ikke kan fornyes på grund af, at virksomheden eller transportlederen ikke længere opfylder betingelsen artikel 3, nr. 1, litra b.

Stk. 3. Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse eller nægtelse af fornyelse ifølge artikel 13, jf. artikel 3, nr. 1, litra a, c og d, § 14 a, stk. 1, nr. 2, § 14 a, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 2, og § 15, stk. 2, jf. § 12, stk. 1, nr. 2, § 13, nr. 3, § 13 a, jf. § 12, stk. 1, nr. 2, og § 13 b, jf. § 13, nr. 3, har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve den virksomhed, tilladelsen eller godkendelsen vedrører. Ankes en dom, hvorved tilbagekaldelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at vognmandsvirksomheden eller busudlejningen ikke må udøves under ankesagens behandling.

Stk. 4. Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse eller nægtelse af fornyelse ifølge artikel 13, jf. artikel 3, nr. 1, litra b, § 14, stk. 1, nr. 1, § 14, stk. 2, § 14, stk. 3, jf. stk. 1, nr. 1, § 14, stk. 4 og 5, § 14 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 4, og § 15, stk. 2, jf. § 12, stk. 1, nr. 3, § 13, nr. 5, § 13 a, jf. § 12, stk. 1, nr. 3, og § 13 b, jf. § 13, nr. 5, har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve den virksomhed, tilladelsen eller godkendelsen vedrører. Hvis tilbagekaldelsen findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Stk. 5. En tilbagekaldelse efter artikel 13 eller § 14 kan til enhver tid efter ansøgning ophæves af den myndighed, der har truffet afgørelse om tilbagekaldelse. En ansøgning herom kan dog kun indgives med 1 års mellemrum. Hvis ansøgningen afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt der er forløbet mindst 5 år efter tilbagekaldelsen og mindst 2 år efter, at ophævelse senest er nægtet ved dom. Stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.”

13. § 16 affattes således:

”§ 16. En tilladelse til busudlejning m.v. bortfalder, hvis indehaveren af tilladelsen ophører med at opfylde betingelserne i § 13 a, stk. 1, nr. 1, § 13 a, jf. § 12, stk. 1, nr. 1, eller hvis den godkendte transportleder fratræder virksomheden. En godkendelse som transportleder i en virksomhed med tilladelse i henhold til § 1 a bortfalder, når indehaveren af godkendelsen afgår ved døden eller ophører med at opfylde betingelserne i § 13 b, nr. 1, eller § 13 b, jf. § 13, nr. 1 og 2.

Stk. 2. Efter anmeldelse inden 14 dage til den myndighed, der har givet tilladelsen, kan et dødsbo, en ægtefælle, der sidder i uskiftet bo, en skyldner, der har anmeldt betalingsstandsning, et konkursbo eller en værge for en person, der er under værgemål efter værgemålslovens § 5, under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, midlertidigt få tilladelse til at fortsætte virksomheden med henblik på afvikling, afhændelse eller lignende. Adgangen hertil gælder kun indtil 6 måneder fra dødsfaldet, betalingsstandsningens anmeldelse, konkursdekretets afsigelse eller værgemålets iværksættelse. I særlige tilfælde kan fristen forlænges.

Stk. 3. Efter anmeldelse til Trafikstyrelsen inden 14 dage efter transportlederens fratreden kan et virksomhed, der har fået tilladelse efter § 13, i en periode på op til 3 måneder midlertidigt få tilladelse til at fortsætte virksomheden med henblik på ansættelse af en ny transportleder, der opfylder de fastsatte krav, jf. § 13 b. I særlige tilfælde kan fristen forlænges.”

14. I § 22, stk. 1, nr. 1, ændres ”§ 1, stk. 1 og 2” til: ” § 1, stk. 1 og 3”, og ”§ 13, stk. 2, 1. pkt.,” udgår.

§ 3

Loven træder i kraft den 4. december 2011.

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Lovforslagets formål og baggrund.
2. Gældende ret.
3. Lovforslagets indhold.
4. Administrative og økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner.
5. Administrative konsekvenser for erhvervslivet.
6. Administrative konsekvenser for borgerne.
7. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.
8. Miljømæssige konsekvenser.
9. Forholdet til EU-retten.
10. Høring.
11. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser.

1. Lovforslagets baggrund og formål

Lovforslaget har til formål at foretage den fornødne tilretning af betingelserne for at udøve henholdsvis godskørsels- og buskørselserhvervet som følge af vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF (EU-Tidende 2009 nr. L 300, side 51).

Forordningen er en del af EU's såkaldte "Vejtransportpakke", der endvidere består af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel (EU-Tidende 2009 nr. L 300, side 72) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 om fælles regler for adgang til markedet for international buskørsel og om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006 (EU-Tidende 2009 nr. L 300, side 88). Disse to forordninger kræver ikke ændringer i dansk lovgivning, da disse områder ikke er reguleret i dansk ret.

Forordningens adgangskrav ligger tæt op ad de allerede eksisterende danske adgangskrav, hvorfor lovforslaget hovedsagelig er en teknisk tilretning af godskørselsloven henholdsvis busloven, således at regler fra forordningen ikke gentages i dansk ret.

Vejtransportpakken har til formål at harmonisere og forenkle EU-reglerne, der gælder på området og supplere dem således, at der sikres en større grad af ensartethed.

I forordning nr. 1071/2009 om adgang til vejtransporterhvervet er fastsat de betingelser, som alle virksomheder skal opfylde for at få tilladelse til at udøve vejtransporterhvervet. Forordningen tydeliggør de eksisterende retsregler og supplerer dem for at styrke helheden og sikre en effektiv og ensartet anvendelse. Forordningen har indført fælles bestemmelser om faktisk og varig etablering af virksomhederne for at mindske konkurrenceforvridning, der skyldes såkaldte "postkassevirksomheder". Endvide-

re harmoniseres de indikatorer, der bruges til at måle en virksomheds økonomiske grundlag og niveauet for de prøver, der godtgør de faglige kvalifikationer. Desuden sikrer forordningen, at den person, der står som indehaver af en attest på faglige kvalifikationer, også faktisk leder transportaktiviteterne og ikke kun agerer stråmand for ansøgningen om tilladelse. Herudover forudsætter forordningen, at medlemsstaterne fastsætter de nærmere betingelser for opfyldelse af krav til vandel.

Der er i forordningen givet mulighed for, at medlemsstaterne kan stille yderligere krav, der skal være rimelige og ikke må medføre diskriminerende forskelsbehandling.

Med lovforslaget foreslås det at bibeholde de danske krav om, at en ansøger ikke må have betydelig forfalden gæld til det offentlige, og at en tilladelse kan tilbagekaldes, hvis indehaveren har betydelig forfalden gæld til det offentlige.

Endvidere foreslås det, at de danske særkrav om obligatorisk kursus for nye vognmænd og om højere egenkapital for de to første tilladelser, der er fastsat i bekendtgørelsesform, udgår. Baggrunden herfor er at sikre, at danske regler ikke er diskriminerende over for danske vognmænd ved at være strengere end nødvendigt i forhold til de andre medlemslande.

Lovforslaget ophæver endvidere bestemmelserne om bortfald af tilladelser til godskørsel for fremmed regning og tilladelser til erhvervmæssig buskørsel og den hertil knyttede mulighed for at opnå midlertidige tilladelser i tilfælde af død, konkurs, betalingsstandsning og fratræden af godkendt ansvarlig leder. Baggrunden herfor er, at der ikke i forordning nr. 1071/2009 er mulighed for bortfald af tilladelser. I stedet for vil der fremover ske tilbagekaldelse i de nævnte tilfælde. Der er i forordningen mulighed for midlertidig fortsættelse af virksomheden i de situationer, hvor der for øjeblikket kan udstedes midlertidige tilladelser.

Busudlejningsområdet reguleres ikke i forordning nr. 1071/2009, og den nuværende regulering af området i busloven opretholdes derfor i lovforslaget.

2. Gældende ret

For at få udstedt tilladelse til godskørsel for fremmed regning eller til erhvervmæssig buskørsel skal en ansøger opfylde krav til økonomisk baggrund, faglige kvalifikationer og vandel. Kravene er fastsat i § 3 i godskørselsloven og i § 12 i busloven.

Er virksomheden drevet i selskabsform, skal virksomheden have ansat en ansvarlig leder, der vedvarende og faktisk skal forestå virksomhedens godskørsel henholdsvis buskørsel. Den ansvarlige leder skal opfylde krav til faglige kvalifikationer og vandel og må ikke have betydelige restancer til det offentlige.

Reglerne – på nær kravet vedrørende restancer til det offentlige - er fastsat med baggrund i Rådets direktiv 96/26/EF af 29. april 1996 om adgang til erhvervet godstransport ad landevej og erhvervet personbefordring ad landevej samt om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som skal lette den faktiske udøvelse af etableringsfrihed for de pågældende ud-

øvere af transportvirksomhed inden for indenlandsk og international eksport, som ændret ved Rådets direktiv af 98/76/EF.

En ansøger skal have økonomisk grundlag for at drive virksomheden forretningsmæssigt forsvarligt. Ansøgeren skal derfor råde over en egenkapital på mindst 150.000 kr. for de to første tilladelser og 40.000 kr. for hver efterfølgende tilladelse. Hvis ansøgeren ikke selv råder over den fornødne egenkapital, kan der i stedet stilles en garanti af et pengeinstitut eller forsikrings-selskab. Kravet til egenkapital er skærpet i forhold til direktivets krav. Endvidere må hverken ansøgeren eller den godkendte ansvarlige leder have restancer til det offentlige på over 50.000 kr.

For at anses for fagligt kvalificeret skal en ansøger gennemføre et særligt vognmandskursus godkendt af Trafikstyrelsen og bestå en afsluttende prøve. Der er krav om obligatorisk deltagelse i kurset, således at fritagelse herfor kun kan forekomme i særlige tilfælde. Der er i direktivet ikke krav om kursus, men kun om deltagelse i en prøve.

Ifølge godskørselslovens § 12, stk. 1, og buslovens § 14, stk. 1, kan en tilladelse til godskørsel for fremmed regning henholdsvis en tilladelse til erhvervmæssig buskørsel blandt andet tilbagekaldes, hvis indehaveren har restancer til det offentlige på over 100.000 kr. En godkendelse som ansvarlig leder af et selskab m.v. kan tilbagekaldes under de samme betingelser.

En tilladelse til godskørsel for fremmed regning og en tilladelse til erhvervmæssig buskørsel bortfalder i medfør af godskørselslovens § 14 henholdsvis buslovens § 16, hvis indehaveren afgår ved døden, bliver erklæret konkurs eller anmelder betalingsstandsning, eller hvis den godkendte ansvarlige leder fratræder. Dødsboet, konkursboet, virksomheden under betalingsstandsning og virksomheden uden ansvarlig leder har mulighed for at få udstedt midlertidige tilladelser i en kort periode.

Der er i busloven fastsat samme betingelser for udøvelse af erhvervet som busudlejer som til udøvelse af erhvervet som busvognmand.

3. Lovforslagets indhold

Fremover skal dansk lovgivning om betingelserne for udøvelse af erhvervet som henholdsvis godsvognmand og busvognmand ses i tæt sammenhæng med forordning nr. 1071/2009. Godskørselsloven og busloven med tilhørende bekendtgørelser skal således alene supplere forordningen.

3.1. Krav til økonomisk baggrund

Forordningen fastslår, at det er nødvendigt, at vejtransportvirksomheder har et økonomisk grundlag, der opfylder visse mindstekrav, for at de kan oprette og drive virksomhed på forsvarlig vis. Der er derfor i forordningen krav om, at en virksomhed der udøver vejtransporterhvervet, skal have et tilstrækkeligt økonomisk grundlag. For at opfylde kravet skal virksomheden godtgøre at råde over kapital og reserver af en værdi på mindst 9.000 EUR, når den benytter et enkelt køretøj, og 5.000 EUR for hvert derudover benyttet køretøj. En virksomhed kan også dokumentere sit økonomiske grundlag ved en bankgaranti eller en garanti stillet af et forsikrings-selskab.

Der har hidtil været et ønske fra dansk side om at stille øgede krav til vognmandsvirksomheders økonomiske grundlag for at komme ind i erhvervet for derved at højne niveauet i branchen.

For ikke at diskriminere vognmandsvirksomheder etableret i Danmark ved at fastsætte strammere krav end dem, der er fastsat i forordningen, vil der i bekendtgørelsesform blive fastsat et egenkapitalkrav, der er på linje med kravet i forordningen. Der vil således blive fastsat krav om en egenkapital på 70.000 kr. for den første tilladelse og på 40.000 kr. for hver yderligere tilladelse. Dansk etablerede virksomheder vil således ikke blive stillet ringere end foreskrevet i forordningen.

3.2. Krav til faglige kvalifikationer

Forordningen fastsætter, at en ansøger ved en obligatorisk skriftlig prøve skal dokumentere at have de fornødne kundskaber for at kunne lede en vognmandsvirksomhed. Medlemsstaterne kan pålægge ansøgerne at gennemgå et kursus forud for prøven.

For ikke at diskriminere vognmandsvirksomheder etableret i Danmark ved at fastsætte strammere krav end dem, der er krævet i forordningen, vil det nuværende krav om obligatorisk prøve for vognmænd udgå i forbindelse med en ændring af bekendtgørelserne om godskørsel og buskørsel, således at en ansøger alene skal bestå en skriftlig prøve for at kunne anses for fagligt kvalificeret. Det må dog forventes, at der fortsat vil være behov for afholdelse af kurser for kommende vognmænd, således at de kan opnå tilstrækkelige kundskaber for at kunne bestå den obligatoriske prøve.

3.3. Krav vedrørende restancer til det offentlige

Det danske krav om, at en virksomhed eller en ansvarlig leder ikke må have restancer til det offentlige på over 50.000 kr., er bibeholdt i lovforslaget, selv om forordningen ikke indeholder regler herom.

Formålet er primært at sikre, at virksomheden forhindres i at oparbejde yderligere restancer og derved belaste de offentlige budgetter. Tilsvarende regel findes på en række andre sektorområder, hvor der ifølge lovgivningen kræves særlig tilladelse for at udøve et erhverv.

3.4. Transportleder

Begrebet "ansvarlig leder" ændres til "transportleder". Der er alene tale om en sproglig ændring uden virkning for indholdet af begrebet. Alle virksomheder skal uanset virksomhedsform have en godkendt transportleder, som faktisk og vedvarende skal lede virksomhedens transportarbejde.

3.5. Tilbagekaldelse

Den danske tilbagekaldelsesmulighed er bibeholdt i lovforslaget, da det er et effektivt tilsynsværktøj, som sætter Trafikstyrelsen i stand til at tilbagekalde tilladelser på grund af forfalden gæld til det offentlige på ikke under 100.000 kr. Formålet med reglerne er, at virksomheden har tilstrækkeligt økonomisk grundlag for at drive virksomheden forretningsmæssigt forsvarligt, således at opgaverne kan udføres med tilstrækkelig kvalitet. Virksomheden forhindres endvidere i at oparbejde yderligere restancer, hvorved det offentlige risiko for at lide tab begrænses.

Inddragelse af tilladelse som følge af gæld til det offentlige er ikke en ordning, der alene anvendes på Transportministeriets område. Den kendes ligeledes fra andre ministerområder, hvor det ligeledes har været vurderet nødvendigt at skabe en vis sikkerhed for, at opgaverne udføres på et kvalitetsmæssigt tilstrækkeligt grundlag.

Trafikstyrelsen kan tilbagekalde en tilladelse, såfremt det konstateres, at virksomheden eller transportlederen har forfalden gæld på over 100.000 kr.

Proportionalitetsprincippet om, at en mildere sanktion skal vælges frem for en strengere, hvis man på den måde kan opnå samme resultat, er iagttaget ved, at virksomheder med restancer over 100.000 kr. anmodes om at indgå en afdragsaftale med den offentlige myndighed om nedbringelsen af gælden. Først såfremt en sådan aftale ikke indgås eller efterfølgende misligholdes, tilbagekalder Trafikstyrelsen virksomhedens tilladelser.

De situationer, der i dag medfører bortfald af tilladelser, indehaverens død, virksomhedens konkurs eller betalingsstandsning samt den godkendte ansvarlige leder fratræden, vil fremover være grundlag for tilbagekaldelse af tilladelse.

Endvidere foreslås de hidtidige tilbagekaldelsesårsager, der ikke er medtaget i forordning nr. 1071/2009 opretholdt, da medlemsstaterne i henhold til forordningens artikel 6, skal fastsætte betingelser til opfyldelse af vandelskravet under hensyntagen til de i forordningen nævnte krav.

3.6. Bortfald

Forordningen hjemler ikke mulighed for bortfald af tilladelser, men fastsætter alene situationer for tilbagekaldelse af tilladelser. Med forslaget ophæves derfor den nuværende bestemmelse om bortfald for så vidt angår tilladelse til godskørsel for fremmed regning og tilladelser til erhvervsmæssig personbefordring. Bortfaldsmuligheden opretholdes for busudlejning, da dette område ikke er reguleret af forordningen.

Ifølge forordningen vil virksomheden i en kortere periode have mulighed for at bibeholde tilladelse.

3.7. Busudlejning

Den nuværende regulering af erhvervet som busudlejer foreslås opretholdt.

4. Administrative og økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Lovforslaget vurderes ikke at medføre administrative og økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

5. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

7. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vurderes at medføre positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, idet kravet til egenkapital for udstedelse og opretholdelse af tilladelser til godskørsel for fremmed regning, erhvervsmæssig buskørsel og busudlejning reduceres.

Endvidere vurderes det, at afskaffelse af det obligatoriske kursuskrav kan medføre positive økonomiske konsekvenser for kommende vognmænd i de tilfælde, hvor ansøgeren vælger ikke at deltage i kursus forud for prøven.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at medføre miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

I lovforslaget er medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1071/2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF.

10. Høring

Lovforslaget er sendt til høring hos følgende myndigheder, organisationer m.v.:

Arbejdsgiverforeningen for Kollektiv Trafik, Arbejdsgiverforeningen for Transport og Logistik, Centralforeningen af Taxiforeninger i Danmark, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Erhverv Arbejdsgiver, Dansk Kollektiv Trafik, Dansk Taxi Råd, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Biludlejere, Danske Busvognmænd, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Danske Taxivognmænds Arbejdsgiverforening, Det Centrale Handicapråd, DI, Fagligt Fælles Forbund, International Transport Danmark, Kommunernes Landsforening, Landsorganisationen i Danmark, NOAH-Trafik, Rådet for Sikker Trafik, Turistvognmændenes Arbejdsgiverforening.

11. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Nej	Nej
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ja, egenkapitalkravet sænkes og det obligatoriske kursus for kommende vognmænd afskaffes.	Nej
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for	Nej	Nej

borgerne		
Miljømæssige konsekvenser	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for borgerne	Nej	Nej
Forholdet til EU-retten	I lovforslaget er medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1071/2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF.	

Bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med den foreslåede ændring af § 1, stk. 1, tydeliggøres det, at betingelserne for udøvelse af gods-kørselserhvervet er reguleret i forordning nr. 1071/2009.

Til nr. 2

Det foreslås, at de krav, som en virksomhed uanset virksomhedsform skal opfylde ud over de i forordning nr. 1071/2009 fastsatte krav (krav til etableringssted, vandel og økonomisk grundlag), samles i én bestemmelse.

Ifølge forordningen nr. 1071/2009 skal medlemsstaterne fastsætte de betingelser, som en virksomhed skal opfylde i medfør af forordningen for at opfylde vandelskravet.

I bestemmelsens stk. 1 videreføres således kravet om, at det skal gøre det antageligt, at virksomheden vil kunne udøve denne på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen. Ordlyden dækker dels over tilfælde, hvor der er begået et eller flere strafbare forhold, der ikke umiddelbart begrundes en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed, jf. straffelovens § 78, stk. 2, dels tilfælde, hvor ansøgeren i en tidligere virksomhed har dokumenteret mangel på evne til at drive virksomheden økonomisk og forretningsmæssigt forsvarligt.

Endvidere videreføres det formelle krav om, at virksomheden ikke må have anmeldt betalingsstandsning eller være under konkurs.

Det foreslås endvidere, at kravet om, at en virksomhed ikke må have forfalden gæld til det offentlige på mere end 50.000 kr. opretholdes. Det er kun dansk etablerede virksomheder, der skal opfylde dette krav. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Stk. 2-4 svarer indholdsmæssigt til lovens nuværende § 4, stk. 3-5.

Til nr. 3

Bestemmelsen indeholder de krav, som en transportleder skal opfylde ud over de i forordning nr. 1071/2009 fastsatte krav (krav til bopæl, vandel og faglige kvalifikationer).

Ifølge forordningen nr. 1071/2009 skal medlemsstaterne fastsætte de betingelser, som en transportleder skal opfylde i medfør af forordningen for at opfylde vandelskravet.

I bestemmelsen videreføres således kravene om, at ansøgeren ikke må være dømt for strafbart forhold, der i begrundet en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed, jf. straffelovens § 78, stk. 2, og om, at det skal gøres antageligt, at transportlederen vil kunne udøve virksomheden på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen. Sidstnævnte krav dækker dels over tilfælde, hvor der er begået et eller flere strafbare forhold, der ikke umiddelbart begrundet en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed, jf. straffelovens § 78, stk. 2, dels tilfælde, hvor ansøgeren i en tidligere virksomhed har dokumenteret mangel på evne til at drive virksomheden økonomisk og forretningsmæssigt forsvarligt.

Endvidere videreføres de formelle krav om, at ansøgeren skal være myndig og ikke må være under værgemål eller under samværgemål og ikke må have anmeldt betalingsstandsning eller være under konkurs.

Til nr. 4

Ændringen er en konsekvens af, at økonomiske eller faglige krav nu er fastsat i forordning nr. 1071/2009.

Til nr. 5 og 6

Ændringen er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 2 og 3.

Til nr. 7

Ændringen er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 3 og 11.

Til nr. 8

Ændringen er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 1.

Til nr. 9

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at kompetencen i forhold til registrering af køretøjer er overgået fra Justitsministeriet til Skatteministeriet.

Til nr. 10

Overskriften ændres som en konsekvens af ophævelsen af bestemmelsen om bortfald, jf. forslaget § 1, nr. 13.

Til nr. 11

Bestemmelsen fastsætter de tilfælde, hvor en tilladelse kan tilbagekaldes, ud over de i forordning nr. 1071/2009 fastsatte tilbagekaldelsesmuligheder, herunder virksomhedens og transportlederens manglende opfyldelse af vandelskravet, transportlederens manglende opfyldelse af kravet til faglige kvalifikationer eller bopælskravet, død eller fysisk uskikkethed til at varetage hvervet, en virksomheds manglende forretningssted eller manglende opfyldelse af det økonomiske grundlag.

Tilbagekaldelsesårsagerne nævnt i stk. 1-5 er en tilrettet videreførelse af de nuværende tilbagekaldelsesårsager, da medlemsstaterne i henhold til forordningens artikel 6, skal fastsætte betingelser til opfyldelse af vandelskravet til opfyldelse af vandelskravet under hensyntagen til de i forordningen nævnte krav.

Til nr. 12

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 11, og medfører at tilbagekaldelse efter både forordning nr. 1071/2009 og loven kan indbringes for domstolene. Det bemærkes, at bestemmelsen i øvrigt ikke indebærer ændringer i forhold til den nuværende lovs adgang til domstolsprøvelse.

Til nr. 13

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen ophæves muligheden for bortfald af tilladelser til erhvervmæssig buskørsel i tilfælde af virksomhedens betalingsstandsning, konkurs eller fratreden af den godkendte ansvarlige leder samt bortfald af godkendelse som ansvarlig leder af en buskørselsvirksomhed i tilfælde af dennes umyndiggørelse, død, betalingsstandsning eller konkurs. Samtidig ophæves adgangen til at få midlertidige tilladelser i en kortere periode med henblik på reetablering, ansættelse af ny ansvarlig leder eller afvikling af et konkursbo m.v.

Baggrunden herfor er, at forordning nr. 1071/2009 ikke hjemler mulighed for bortfald. Fremover vil der efter forordningens artikel 13 ske tilbagekaldelse af virksomhedens tilladelse i ovennævnte tilfælde, men med mulighed for opretholdelse af tilladelserne i en kortere periode.

Til nr. 14

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 13.

Til nr. 15

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 1 og 3.

Til § 2

Til nr. 1

Med den foreslåede ændring af § 1, stk. 1, tydeliggøres det, at betingelserne for udøvelse af buskørsels erhvervet er reguleret i forordning nr. 1071/2009.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget § 2, nr. 8 og 11.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget § 2, nr. 1.

Til nr. 4 og 5

De foreslåede ændringer er en konsekvens af forslaget § 2, nr. 7 og 8.

Til nr. 6

Den foreslåede ændring er en konsekvens af indførelse af nye §§ 13 a og b, jf. forslaget § 2, nr. 9.

Til nr. 7

Det foreslås, at de krav, som en virksomhed uanset virksomhedsform skal opfylde ud over de i forordning nr. 1071/2009 fastsatte krav (krav til etableringssted, vandel og økonomisk grundlag), samles i én bestemmelse.

Ifølge forordningen nr. 1071/2009 skal medlemsstaterne fastsætte de betingelser, som en virksomhed skal opfylde i medfør af forordningen for at opfylde vandelskravet.

I bestemmelsens stk. 1 videreføres således kravet om, at det skal gøre det antageligt, at virksomheden vil kunne udøve denne på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen. Ordlyden dækker dels over tilfælde, hvor der er begået et eller flere strafbare forhold, der ikke umiddelbart begrundes en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed, jf. straffelovens § 78, stk. 2, dels tilfælde, hvor ansøgeren i en tidligere virksomhed har dokumenteret mangel på evne til at drive virksomheden økonomisk og forretningsmæssigt forsvarligt.

Endvidere videreføres det formelle krav om, at virksomheden ikke må have anmeldt betalingsstandsning eller være under konkurs.

Det foreslås endvidere, at kravet om, at en virksomhed ikke må have forfalden gæld til det offentlige på mere end 50.000 kr. opretholdes. Det er kun dansk etablerede virksomheder, der skal opfylde dette krav. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Stk. 2-4 svarer indholdsmæssigt til lovens nuværende § 13, stk. 3-5.

Til nr. 8

Bestemmelsen indeholder de krav, som en transportleder skal opfylde ud over de i forordningen fastsatte krav (krav til bopæl, vandel og faglige kvalifikationer).

Ifølge forordningen nr. 1071/2009 skal medlemsstaterne fastsætte de betingelser, som en transportleder skal opfylde i medfør af forordningen for at opfylde vandelskravet.

I bestemmelsen videreføres således kravene om, at ansøgeren ikke må være dømt for strafbart forhold, der i begrundes en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed, jf. straffelovens § 78, stk. 2, og om, at det skal gøre det antageligt, at transportlederen vil kunne udøve virksomheden på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen. Sidstnævnte krav dækker dels over tilfælde, hvor der er begået et eller flere strafbare forhold, der ikke umiddelbart begrundes en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed, jf. straffelovens § 78, stk. 2, dels tilfælde, hvor ansøgeren i en tidligere virksomhed har dokumenteret mangel på evne til at drive virksomheden økonomisk og forretningsmæssigt forsvarligt.

Endvidere videreføres de formelle krav om, at ansøgeren skal være myndig og ikke må være under værgemål eller under samværgemål og ikke må have anmeldt betalingsstandsning eller være under konkurs.

Til nr. 9

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at reglerne for busudlejning ikke er reguleret i forordning nr. 1071/2009. De nuværende adgangskrav på området opretholdes derfor.

Til nr. 10

Bestemmelsen fastsætter de tilfælde, hvor en tilladelse kan tilbagekaldes, ud over de i forordningen fastsatte tilbagekaldelsesmuligheder, herunder virksomhedens og transportlederens manglende opfyldelse af vandelskravet, transportlederens manglende opfyldelse af kravet til faglige kvalifikationer eller

bopælskravet, død eller fysisk uskikkethed til at varetage hvervet, en virksomheds manglende forretningssted eller manglende opfyldelse af det økonomiske grundlag.

Tilbagekaldelsesårsagerne nævnt i stk. 1-5 er en tilrettet videreførelse af de nuværende tilbagekaldelsesårsager, da medlemsstaterne i henhold til forordningens artikel 6, skal fastsætte betingelser til opfyldelse af vandelskravet til opfyldelse af vandelskravet under hensyntagen til de i forordningen nævnte krav.

Som noget nyt foreslås i stk. 6, at en tilladelse til international buskørsel kan tilbagekaldes i tilfælde af, at virksomhedens tilladelse til erhvervsmæssig buskørsel tilbagekaldes eller nægtes fornyet. Forslaget er en konsekvens af, at reglerne om bortfald af tilladelser til erhvervsmæssig buskørsel ophæves, jf. forslagets § 2, nr. 13.

Til nr. 11

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at reglerne for busudlejning ikke er reguleret i forordning nr. 1071/2009. Den nuværende mulighed for tilbagekaldelse af tilladelser til busudlejning m.v. opretholdes herved.

Til nr. 12

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslagets § 2, nr. 10, og medfører at tilbagekaldelse efter både forordning nr. 1071/2009 og loven kan indbringes for domstolene. Det bemærkes, at bestemmelsen i øvrigt ikke indebærer ændringer i forhold til den nuværende lovs adgang til domstolsprøvelse.

Til nr. 13

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen ophæves muligheden for bortfald af tilladelser til erhvervsmæssig buskørsel i tilfælde af virksomhedens betalingsstandsning, konkurs eller fratreden af den godkendte ansvarlige leder samt bortfald af godkendelse som ansvarlig leder af en buskørselsvirksomhed i tilfælde af dennes umyndiggørelse, død, betalingsstandsning eller konkurs. Samtidig ophæves adgangen til at få midlertidige tilladelser i en kortere periode med henblik på retablering, ansættelse af ny ansvarlig leder eller afvikling af et konkursbo m.v.

Baggrunden herfor er, at forordning nr. 1071/2009 ikke hjemler mulighed for bortfald. Fremover vil der efter forordningens artikel 13 ske tilbagekaldelse af virksomhedens tilladelse i ovennævnte tilfælde, men med mulighed for opretholdelse af tilladelserne i en kortere periode.

Bestemmelsens nye ordlyd er en konsekvens af, at reglerne for busudlejning ikke er reguleret i forordning nr. 1071/2009. Den nuværende mulighed for bortfald af tilladelser til busudlejning m.v. opretholdes herved.

Til nr. 14

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslagets § 2, nr. 1 og nr. 8.

Til § 3

Loven foreslås at træde i kraft den 4. december 2011 samtidig med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

I lov om

§ 1